

2020 – ANUL IORGA, ANUL SĂMĂNĂTORIȘTILOR (L):

Cei răi nu pot fi fericiți? - cuvântul e moneda de aur!

- Cine-i mai deschis la minte ...? - ... să-nfrunt și urâtul eternității!

Anul Iorga
Anul sămănătoriștilor

MISIUNEA PUBLICISTULUI 1858 1919

Constanța în convingeri,
nu numai în sinceritate,
e secretul acestui prestigiu
de care se bucură
purtătorii ideilor de adevăr!

Pentru cine n'are vreme de pierdut,
cuvântul e moneda de aur ...

Alexandru
Vlahuță

Să trăiești Mimilică dragă, și să fii bună ...

1905
Vlahuță cu familia lui
Barbu Ștefănescu
Delavrancea

Cei răi nu pot fi fericiți ...!
A, dacă nu ne-am
iubi pe noi așa
fără de măsură,
dacă n-am face
atâta caz de
persoana noastră ...

Plou
Păcat

Nu e triumf pe lume, nici sprijin mai puternic,
nici mulțumire deplină, ca o conștiință curată!

șagunism - tribunism - sămănătorism

un organism social
prin cultură

Continuăm reproducerea articolului din „Semănătorul” (nr 18, din 1910) - „MISIUNEA PUBLICISTULUI”: «Și când ideile tale înrudite, se focalizează cu drag în ținta pe care o urmărești, e firesc ca în jurul ei să aduni forțele sufletești ale mulțimei. Se repercutează mai departe forța de coeziune a propriilor tale convingeri. Nu se face gol în jurul îndrumătorului care aduce cu sine armonia propriului său caracter. Dimpotrivă, ori de unde ar veni atacurile, numărul celor cari îl urmăresc cu simpatie merge crescând, până în ziua apoteozei sale, când valoarea sa e unanim recunoscută. **Constanța în convingeri**, nu numai în sinceritate, e **secretul acestui prestigiu** de care se bucură purtătorii ideilor de adevăr. **De acolo isvorește autoritatea** pe cari n'ai nevoie să ți-o aperi „apropos” de ori ce, când e indiscutabilă. Pentru cine n'are vreme de pierdut, **cuvântul e moneda de aur** și nimeni nu și-l risipește în bănuți de aramă, la cele patru vânturi. D. Nanu».

În anul „Sămănătoriștilor”, se cuvine a prezenta un veritabil „testament spiritual” – „scrisoarea către fiica lui Margareta” – lăsată moștenire, de fondatorul revistei „Sămănătorul”, scriitorul Alexandru Vlahuță (1858-1919).

Vă invităm să vizitați „Casa memorială Alexandru Vlahuță”, de la Agapia, toți turiștii putând să descopere această scrisoare, pe unul din pereții mănăstirii. O reproducem integral: «„**Să trăiești Mimilică dragă, și să fii bună** - să fii bună pentru ca să poți fi fericită. **Cei răi nu pot fi fericiți**. Ei pot avea satisfacții, plăceri, noroc chiar, dar fericire nu. Nu, pentru că, mai întâi, cei răi nu pot fi iubiți și-al doilea...al doilea...de! norocul și celelalte „pere mălăiețe” care se

aseamăna cu el, vin de-afară, de la oameni, de la împrejurări asupra cărora n-ai nicio stăpânire și nicio putere, pe când fericirea, adevărata fericire în tine răsare și-n tine-nflorește și leagă rod, când ți-ai pregătit sufletul pentru ea. **Și pregătirea este o operă de fiecare clipă** – când pierzi răbdarea, împrăștii tot ce-ai înșirat și iar trebuie s-o iei de la început. De aceea și vezi așa de puțini oameni fericiți... Atâți câți merită... **A, dacă nu ne-am iubi pe noi așa fără de măsură, dacă n-am face atâta caz de persoana noastră** și dacă ne-am dojeni de câte ori am mințit sau ne-am surprins asupra unei răutăți ori asupra unei fapte urâte, dacă, în sfârșit ne-am examina mai des și mai cu nepărtinire (lesne-i de zis!), am ajunge să răzuim din noi partea aceea de prostie fudulă, de răutate și de necinste murdară, din care se îngrașă dobitocul ce se lăfăiește în nobila noastră făptură. Se știe că durerea e un minunat sfătuitoare. **Cine-i mai deschis la minte trage învățatură și din durerile altora.** Eu am mare încredere în voința ta. Rămâne să știi doar ce să vrei. Și văd c-ai început să știi asta. Doamne, ce bine-mi pare c-ai început să te observi, să-ți faci singură muștrări și să-ți cauți singură drumul cel adevărat! Așa, Mimilică dragă, ceartă-te de câte ori te simți egoistă, de câte ori te mușcă de inimă șarpele răutății, al invidiei sau al minciunii. Fii aspră cu tine, dreaptă cu prietenii și suflet larg cu cei răi. Fă-te mică, fă-te neînsemnată de câte ori deșteptăciunea te îndeamnă să strigi: „Uitați-vă la mine!” Dar mai ales aș vrea să scriu de-a dreptul în sufletul tău aceasta: **Să nu faci nici o faptă a cărei amintire te-ar putea face vreodată să roșești. Nu e triumf pe lume, nici sprijin mai puternic, nici mulțumire deplină, ca o conștiință curată.** Păstrează scrisoarea asta. Când vei fi de 50 de ani ai s-o înțelegi mai bine. **Să dea Dumnezeu s-o citești și atunci cu sufletul senin de azi. Te îmbrățișează cu drag, Al. Vlahuță - Când ai împlinit șaptesprezece ani”**».

În anul 2020 – Anul omagial al pastorației părinților și copiilor – se cuvine să amintim tinerelor generații pe marele nostru scriitor, cel care a îmbogățit literatura română cu „*România pitorească*”. Este lucrarea, prin care autorul „**ne-a făcut să vedem și să iubim și mai mult țara, frumusețile ei, locul unde s-a desfășurat istoria acestui neam**” (Garabet Ibrăileanu). Un episod memorabil a fost și despărțirea de Ion Luca Caragiale, Al. Vlahuță ținând să fie prezent la înmormântarea din Berlin, mărturisirea sa trădând relația de profundă prietenie, între cei doi mari scriitori: „*unul dintre puținii oameni cu care aș vrea să mă întâlnesc și pe lumea cealaltă. C-un asemenea tovarăș m-aș bizui să-nfrunt și urâtul eternității!*”.

În revista „**Semănătorul**” anul IX, nr 1, din 1 ianuarie 1910 (ultimul an de apariție al revistei), apărea editorialul: «**CĂTRE CETITORI**, După opt ani de viață, „**Semănătorul**” se înfățișează cetitorilor săi în haină nouă, c’un program îmbogățit pentru sporitele nevoi culturale ale publicului românesc, din țară și de peste hotare. Cea mai mare parte a colaboratorilor, cari s’au legat să muncească în chip statornic pentru revista noastră, sunt din vechea gardă, care nu se resemnează și nu se predă. Alți colaboratori literari și științifici, s’au strâns cu drag și cu credință în jurul steagului nostru cultural. **Frumoasele tradițiuni literare ale „Semănătorului” vor fi păstrate și’n viitor.**

Revista noastră va rămânea, precum a fost întotdeauna, un organ al intereselor culturale generale. Dar anii de zbucium și de polemice s’au încheiat. Nădăjduim că nici nu se vor mai întoarce. În trecut, „**Semănătorul**” a trebuit să provoace și să primească lupte, adeseori înverșunate, **pentru limpezirea atmosferei noastre literare, pentru biruința curentului de idei, pe care l-au**

inaugurat în 1901 d-nii G. Coșbuc și A. Vlahuță, pe care l-au continuat d.d. N. Iorga în critica literară, Șt.O. Iosif, D.Anghel, C.Sandu-Aldea, M. Sadoveanu, și atâția alții, în poezie și nuvelă, d-l A.C. Popovici în cugetarea politică și socială. Astăzi, noi credem că a încetat ori ce necesitate a polemicelor. Ni se pare că a sosit timpul unei reviste cu totul impersonale, obiective, liniștite, care să se mulțumească a da publicului bucăți literare alese, articole pozitive de critică și de știință, precum și o bogată informațiune culturală. Acum opt ani, când apăruse primul număr al „Semănătorului”, mișcarea literară lăncezea. Revista cea nouă era și cea d’întăiu revistă săptămânală serioasă. Cu stăruinți și jertfe mari, „Semănătorul” a izbutit să se impună, **Autoritatea lui s’a legat de un curent puternic.**

Pe urmele „Semănătorului”, cu destui din foștii săi colaboratori, cu imitația mai mult ori mai puțin norocoasă a principiilor și metodelor lui, ori cu principii și metode contrare, s’au întemeiat în cursul anilor felurite reviste. Unele s’au impus și ele. Altele au dispărut. Iarși altele s’au ivit și încearcă a se impune. Lupte firești și lupte nefirești s’au pornit în contra revistei noastre. De-atâtea ori se întâmplă în lume, că imitatorii n’au gând mai ispititor ca înlocuirea originalului. Dar originalul rămâne, cu viața și cu vigoarea sa proprie, și trăiește înainte, din seva sa, din belșugul cuceririlor sale.

Nu e momentul potrivit, nu e nici chemarea noastră, să ne pronunțăm asupra luptelor purtate, în anii din urmă, din partea „Semănătorului” și în contra lui. Întru cât ele vor fi avut un rost caracteristic și vre-o importanță culturală, vor fi apreciate și judecate odată în amintirile părtașilor, în istoria literară a urmașilor. Iar întru cât acele lupte vor fi fost de prisos ori exagerate, uitarea le va înghiți, precum vroim să le uităm noi înși-ne. **Dar nu se poate tăgădui că a fost bogată în fapte și învățături de tot soiul activitatea „Semănătorului” în cursul celor opt ani trecuți. Experiența ne-a și slujit pentru alcătuirea programului nostru actual.** Publicațiunile revistei vor lămuri mai de-aproape, săptămână de săptămână, acest program. Aicea ne mulțumim a-i preciza notele fundamentale».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2020-anul-iorga-anul-samanatoristilor-l-cei-rai-nu-pot-fi-fericiti-cuvantul-e-moneda-de-aur-cine-i-mai-deschis-la-minte--sa-nfrunt-si-uratul-eternitatii-155605.html>

The screenshot shows a web browser window displaying a news article on the Tribuna.ro website. The browser's address bar shows the URL: <https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2020-anul-iorga-anul-samanatoristilor-l-cei-rai-nu-pot-fi-fericiti-cuvantul-e-moneda-de-aur-cine-i-mai-deschis-la-minte--sa-nfrunt-si-uratul-eternitatii-155605.html>. The website header features the Tribuna logo and the tagline "Dintotdeauna pentru totdeauna!". A navigation menu includes categories like Eveniment, Actualitate, Stiri de pe strada mea, Sport, Cultura, Sanatate, Timp liber, Tribuna femeilor, and Descopera lumea. The main content area displays the article title: "2020- Anul Iorga, anul sămănătoriștilor (L): Cei răi nu pot fi fericiți? - cuvântul e moneda de aur! - Cine-i mai deschis la minte ...? - ... să-nfrunt și urâtul eternității!". Below the title, it shows the date "11.12.2020 14:05", the number of views "277 vizualizari", and "0 comentarii". A small image of a Christmas tree is visible on the right side of the article preview.

În: *Tribuna*, 11 decembrie 2020